

Так під урожай озимої пшениці поточного 2017-2018 було посіяно 8,4 млн. га або на 4,5% менше в порівнянні з минулим роком. Правда, частково завдяки хорошим метеоумови, поточний урожай озимої пшениці може скласти 20,5-21,0 млн. т., Що на 15% більше валового збору 2016р.

Інформаційні джерела

1. Економіка виробництва зерна (з основами організації і технології виробництва) : моногр. / [Бойко В.І., Лебідь Є.М., Рибка В.С. та ін.] ; за ред. В. І. Бойка.
2. Формування і розвиток ринку зерна в Україні / [Шпикуляк О.Г., Воскобійник Ю.П., Саблук Р.П. та ін.]
3. Стратегічні напрями розвитку сільського господарства України на період до 2020 року ; за ред. Ю.О. Лупенка, В.Я. Месель-Веселяка.
4. Петриченко В.Ф. Стратегічні напрями розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року / В. Ф. Петриченко // Економіка АПК.

Баграмян А.А., здобувач вищої освіти факультету менеджменту групи МЕН 3/2

Миколаївський національний аграрний університет

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОДУКЦІЇ РОСЛИННИЦТВА: ІННОВАЦІЙНИЙ ПІДХІД

Ефективність виробництва – це економічна категорія, що відображає сутність процесу розширеного відтворення. Категорія ефективності розглядається у двох аспектах: як результати виробництва із певними кількісними і якісними параметрами, а також як обсяг витрат, що зумовили появу цих результатів. При цьому слід враховувати наступні підходи до визначення ефективності: 1) ресурсний – економічні результати зіставляються з обсягами виробничих ресурсів, що використовуються у процесі виробництва; 2) витратний – економічні результати порівнюють звиробничими витратами, які безпосередньо пов'язані з їх досягненням; 3) ресурсно-витратний – проводиться економічна оцінка наявних ресурсів та витрат.

Необхідно розрізняти поняття «ефект» (результати) і «ефективність». Ефект – це результат тих чи інших заходів, які здійснюються в сільськогосподарському виробництві. Він характеризується підвищенням урожайності сільськогосподарських культур. Ефективність виробництва визначається як відношення ефекту (результату) до витрат (ресурсів), що забезпечили цей результат.

Процес виробництва продукції рослинництва ґрунтується на принципі взаємодії трьох чинників: робочої сили, засобів та предметів праці. Результативність виробництва залежить від рівня ефективності такої

взаємодії і напряму впливу зовнішніх чинників (погодно-кліматичні умови, економічні, правові, соціальні, екологічні аспекти господарювання тощо) [1, с. 397; 2, с. 45].

Ефективність виробництва розглядається як узагальнююча економічна категорія, якісна характеристика якої відображується у високій результативності використання живої й уречевленої у засобах виробництва праці [1, с. 398; 3, с. 162].

Процес визначення ефективності виробництва продукції рослинництва в аграрних підприємствах полягає в оцінці його результатів. Такими результатами можуть бути обсяг виробленої продукції рослинництва (у натуральному або вартісному виразі) з одиниці площі з врахуванням ступеня раціональності використання наявних матеріальних і нематеріальних ресурсів. Тенденція підвищення ефективності виробництва продукції рослинництва проявляється у стійких приростах величини виробленої продукції та отриманого доходу у розрахунку на одиницю витрат.

При оцінці економічної ефективності виробництва продукції рослинництва в аграрних підприємствах необхідно обрати систему взаємопов'язаних показників, які найбільш об'єктивно відображають її рівень. Для цього широко використовуються натуральні показники (урожайність; обсяг виробництва сільськогосподарської продукції у розрахунку на 100 га ріллі, на 1 люд.-год., на 1 грн. виробничих витрат), вартісні показники (виробнича, повна собівартість сільськогосподарської продукції; рівень рентабельності виробництва; виробництво валової продукції (прибутку) сільськогосподарської продукції у розрахунку на 1 га посіву, на 1 люд.-год., на 1 грн. виробничих витрат) та показники якості (коефіцієнт заліковості; загальний коефіцієнт якості; інтегральний показник якості сільськогосподарської продукції) продукції рослинництва.

Аналіз наукових публікацій щодо інноваційної діяльності дозволяє зробити висновок, що інновація – це процес, у якому виникає або ідея набуває економічного змісту і приносить прибуток. В економічній літературі термін «інновація» зазвичай інтерпретується як перетворення потенційного науково-технічного прогресу в реальний, який втілюється в нових продуктах і технологіях і набуває економічного змісту. У наукових дослідженнях вітчизняних економістів переважає думка, що «інновація» являє собою техніко-економічний процес, який завдяки практичному використанню продуктів розумової праці – ідей і винаходів, призводить до створення кращих за властивостями нових видів продукції та нових технологій, а нововведення – це процес доведення наукової ідеї до технічного винаходу, до стадії практичного використання, що приносить дохід [2].

Отже, перевагами використання інноваційних технологій в аграрній сфері є:

суттєве підвищення якості отримуваної продукції, що відповідає усім екологічним вимогам безпечного виробництва продукції;

підвищення продуктивності діяльності, що в цілому забезпечує одержання більшого обсягу доходу на одиницю ресурсу;
 ефективно і гнучке використання робочого часу та зменшення фактору трудомісткості у собівартості виробництва продукції;
 приносити користь споживачам і суспільству в цілому.

Інформаційні джерела

1. Андрійчук В. Г. Економіка аграрних підприємств: підручник. 2-ге вид., допов. і перероб. Київ: КНЕУ, 2002. 624 с.
2. Андрійчук В. Г. Економіка підприємств аграрного комплексу: підручник [Текст] / В. Г. Андрійчук. – К.: КНЕУ, 2013. – 779 с.

Ємець О.І., кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри теоретичної і прикладної економіки,

ДВНЗ « Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» (м.Івано-Франківськ)

СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ БІЗНЕСУ В ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ

Децентралізація вплинула на зміни ділового середовища й створила нові можливості для ефективного використання існуючого потенціалу підприємств для стимулювання їх розвитку в територіальних громадах (ТГ).

Дослідження підтвердило, що основними чинниками підтримки підприємництва на рівні окремих ТГ можуть бути інвестиційні ресурси. Через поєднання стратегії регіонального розвитку, зменшення корупції у сфері підприємництва можна досягти позитивних фінансових результатів, що призведе до зростання доходів бюджетів. Підвищення рівня податкових надходжень за рахунок розвитку бізнесу та збільшення рівня зайнятості у ТГ створює нові можливості для найманих працівників на місцевому рівні.

Практичний механізм стимулювання бізнесу в рамках трикутника – орган місцевого самоврядування, бізнес, громадяни територіальної громади – реалізується через збалансування інтересів: збільшення податкових надходжень; максимізації прибутку; задоволення потреб споживачів [1, С. 117].

За рахунок збалансування інтересів різних стейкхолдерів можна досягти позитивного соціально-економічного ефекту розвитку ТГ. Проте, необхідно змінити підходи до управління суб'єктами підприємництва, що сприятиме розвитку відносин як на регіональному, так і національному рівнях.

Фіскальна децентралізація сприяє зростанню обсягу фінансових ресурсів на рівні бюджетів ТГ, активізує інноваційну діяльність суб'єктів бізнесу.